

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Hoc est verè laudabile, laudaria ab officio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS.

DE SANCTO IOANNE BAPTISTA
LAUDATO A CHRISTO DOMINO.

*Hic est de quo scriptum est, Ecce ego mitto Angelum
meum ante faciem tuam, qui preparabit viam
tuam ante te. Matth. II.*

VERITAS PRACTICA.

Hoc est vere laudabile, laudari ab officio.

*RATIO EST, Quia laudari à voluntate Dei
completa, hoc est vere laudabile.
Sed laudari ab officio, est laudari à voluntate
Dei completa.*

*Ergo hoc est vere laudabile, laudari ab officio,
Quam tamen laudem pauci merentur.*

PUNCTUM.

 VM audisset Ioannes in vinculis
opera Christi, mittens duos de di-
scipulis suis, ait illi. Tu es qui ven-
turus es an alium expectamus?
Vide quæ sequuntur ex Evange-
lio hodierno; Et in multis illud
præcipue contemplare, quam sapienter Chri-
stus Dominus laudet suum Præcurso-
rem ab hoc ejus officio digne gesto. Quanta erant in
Joanne prædicanda? Conceptio mirabilis, San-
ctitas singularis, Solitudo stupenda, Continen-
tia inusitata; nihil tamen horum prædicat Do-
minus; sed hoc unum quod sit Propheta &
plusquam P. opheta; seu quod idem est, quod
sit ille Angelus prædictus à Malachia, qui ali-
ter præcurfor dicitur, ad hoc missus à Deo ut
prepararet viam ante Christum, id est, ut dispo-

nat homines ad eum recipiendum Quo nomi-
ne illum præcipue Dominus laudat quia hoc
erat ejus præcipuum officium, ut esset præ-
curfor Domini, quo quidem officio cum præ-
clare fungeretur, hæc erat ejus etiam præcipua
laudatio; Nam hoc est vere laudabile, laudari ab
officio, bene scilicet administrato.

Ratio est evidens, quia laudari à Voluntate
Dei completa seu plane effecta, hoc est vere
laudabile. Hic est enim finis omnis creaturæ ut
sit ad Deum, sicut hoc est ejus principium ut
sit à Deo, qui propterea dicitur *primus & no-
vissimus, a & a principium & finis*. Est autem
creaturæ ad Deum quod est aliud quam idcir-
co esse ut faciant vel eum seu voluntatem e-
jus? Est igitur earum finis Voluntas Dei. Jam
vero cum res aliqua finem suum perfecte atti-
git, non est perfecta est? si pondus est perfecti, non-
ne tum laudabilis quantum est laude digna?
Sic ergo evidenter apparet, quod laudari à Vo-
luntate Dei, hoc sit vere laudabile.

Sic Angeli nobiliores creaturæ maxime
commendantur cum de his dicitur: *Benedicite*
Domino omnes Angeli ejus, potentes virtute;
facientes verbum illius, ad audiendam vocem
sermonum ejus. Sic ipse Angelorum & homi-
num Dominus hoc uno se commendabat. *Vt*
faciam, inquit, voluntatem ejus qui misit me, ut
perficiam opus ejus. Posset ne à te cogitari ali-
quid altius & sublimius quod faceres, quam
quod.

*Is. 44.
Apo. I.
Ps 138.*

Psal. 102.

Vt Ioan. 4.

quod Deus vult? sed posset ne etiam aliquid aliud cogitari quod te impediret, ne faceres quod ille vult?

II. PUNCTUM.

Sed laudari ab officio rite administrato, est laudari à voluntate Dei completa, seu quàm bene fieri potest, adimplota.

Nam cum semel ex ordinatione divina susceptum est officium quoties bene illud administratur, toties Dei Voluntas efficitur, neque aliter certius & manifestius divina nobis voluntas innotescit, quam per nostrum officium. Quis enim dubitet quin Deus ab unoquoque velit ut id præster quod ab ipso præstandum accepit? Quis sibi non dictum putet ab Apostolo, quod is dicit Archippro, *Vide ministrum quod accepisti in Domino, ut illud impleas?* At de quovis alio bono opere quis ita certus esse potest? Imo quantumcumque bonum sit opus si repugnet officio rite obeundo, tunc desinet opus esse bonum, quia impedit aliud quod est certius bonum. Sed unde est certius bonum, nisi quod est certius à divina voluntate? Atque illud est quod monebat Apostolus; *Non plus sapere quàm oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus; Et quæ plura pergit.*

Adde hic verò, quod cum officij cuiuslibet plures sint partes seu plures bene gerendi occasiones, quisquis sic omnibus intentus est, ut nullam omittat, verè is dicetur totus esse in Dei voluntate adimplenda, quod non potest dici de alio quolibet bono opere, in quo tam frequens esse non poterit sicut in officio & munere persolvendo.

Denique non una tantum Voluntas Dei in eo fit, sed triplex illa de qua Apostolus: *Probetis qua sit voluntas Dei bona, & bene placens & perfecta*: Nempe cum id fit in substantia quod vult Deus; cum in modo sicut vult; & in fine quia sic vult. O quam præclare tum administratur officium cum sic voluntas Dei adimpletur! & quàm vere tum voluntas divina completeret cum sic præclare administratur officium.

III. PUNCTUM.

Hoc est ergo verè laudabile, laudari ab officio; Cum sit vere laudabile, laudari à voluntate Dei, quæ tantò perfectius adimpletur, quàm perfectius completur ab unoquoque suum vitæ degendæ munus & officium. *Vita in voluntate ejus*: seu naturalis, seu civilis, seu spiritualis vitæ: tota est in voluntate ejus.

Non est quidem humana laus in officio bene gerendo appetenda, sic enim desineret bene geri si propter humanam Laudem gereretur: Sed idcirco dicitur vere laudabile, laudari ab officio, ut intelligas nulla re alia, te ab eo distrahendum, quantumcumque sic illa res laudabilis & appetenda. *Ne accipias faciem ad versus faciem tuam*

Esto sit aliud munus & officium tuo dignius & excellentius, si tamen tuum non est, & illud exercere velis, tuo prætermisso; non modo non laudabile, sed probrosum tibi erit. *Non est tui officij, Ozia, ut adoleas incensum Domino, sed Sacerdotum; Egrede de sanctuario, ne contempseris quia non reputabitur tibi in gloriam à Domino Deo.* Non qui officium majus & laudabilius gesserit, ille est major & laudabilior, sed qui suum dignius administrarit, quantum illud cumque fuerit. Quid ad te de aliis. *Tu me sequere, dicebat Dominus Petro; quasi diceret ut interpretatur S. Chrysostomus: opus suscepisti, id considera, perfice & labora. Quid ad te de Ioanne, tu officium tuum cura & exequere.*

Itane tibi est curæ tuum? Vide in quo deficias & quantum Dei voluntatem amas, quantum à Deo probari vis: tantum fidelis esto in hac parte. *Da mihi Domine sedium tuarum assidricem sapientiam ut mecum sit & mecum laboret.*

Vide infra Feras proxime sequentes Dominicam quintam post Epiphaniam. Et in secunda parte in festo S. Mathie, Fera 4. post Quinquagesimam. Fera 3, infra Octavas Ascensionis. Tres primas quæ habentur inter Communes. Et Verbo, Vocatio, Officium, &c.

Coloss. 4.

Rom. 12.

Rom. 12.

Ps. 29.

Eccles. 4.

2. Para. 26

Ioan. 21.

Sap. 9.

IN